

ПРОГРАМ КОМУНИСТИЧКЕ ПАРТИЈЕ

Увод

Србија се почетком 21. века налази на трагичној раскрсници. После низа координираних акција у земљи и из иностранства на власт је дошла садашња гарнитура која је инсталирала варварски, примитивни капитализам. Срушена је Југославија, а у току је рушење Србије. Системска криза захватила је све сегменте нашег друштва условљавајући драстичан пад индустријске и пољопривредне производње. Материјално раслојавање и губитак социјално-економских права довело је радне људе у неиздржљив положај. Оштро се продубљују противречности између рада и капитала, односно између нових богаташа и огромне већине радног народа. Међународни положај Србије је понижавајући захваљујући поданичким потезима власти. Колонизација земље изазива све чешће протесте часних и патриотских слојева становништва.

Налазимо се у времену довршетка пљачке друштвене и државне имовине стечене вишедеценијским радом милиона радних људи. Распад социјалистичког система у Европи и Југославији настао је уз конфузију - идеолошку, организациону и кадровску комунистичких партија у тим земљама. Социјализам је изгубио историјску иницијативу и то не само у економији, већ и у чврстој повезаности личности, друштва, државе и стремљења високим идеалима истине, правде, равноправности свих грађана независно од своје вере, нације и боје коже. У развијеној фази социјализма дошло је до поједностављења социјалистичке идеје. Настао је раскорак између нарастајућих потреба грађана и достигнутих резултата научно-техничког развоја. Некритички је преузет модел западног друштва у области производње и потрошње. Практична организација у социјалистичком друштву није довољно искористила високу мотивисаност кроз стимулације носилаца развоја и покретача производње.

У припремној фази разбијања Југославије и касније Србије уништавана је државна и друштвена својина, а онда извршена приватизација. Томе се није супротставила ни радничка класа која је под снажном увезеном пропагандом поразила саму себе. Као производ модерне идеје са човеком изнад вере, расе и језика јака Југославија могла је издржати битку са временом, тржиштем и капиталом. Нажалост, зато је и уништена. Стреле отровне пропаганде усмерене су пре свега према омладини рађајући у њој масовну апатију и сумњу у могући преображај земље. Недостатком свежих и енергичних мера државног апарата срушен је основ здраве економије – етика часног и озбиљног рада.

После 2000. године потцењује се радничка класа и окривљује за кочење “реформи”, односно приватизације и слободног тржишта које је потпуно препуштено странцима. Уништавањем крупне индустрије и пољопривредних комбината у процесу приватизације разбијени су радничка класа и стваралачка интелигенција чиме је елиминисана снага запослених.

Од 1990. године срозан је углед и ауторитет државе. Долази до значајне политичке апатије, аморфности друштва у коме стваралачки слојеви немају никаквих практичних полуга утицаја на власт нити на реални политички систем. Постали смо друштво без наде што је горе од било каквог незадовољства. Наметнута је западна интернационална демократија као либерална вредност којом се руше

национални суверенитети. Широки слојеви радника нису се више осећали власницима резултата свог рада. Средства за рад отишла су у руке нове олигархије.

Променом Устава и доношењем низа нових закона нестао је социјализам у изворном облику. Постојеће комунистичке партије, слабе и међусобно конфронтационе, коначно су избрисане из регистра у јануару 2010. године

Свет и Србија

Двадесети век прошао је у принципијелној борби капитализма и социјализма. У земљама бившег СССР-а и социјалистичке заједнице, укључујући Југославију, пад социјализма само је привременог карактера. Реституција капитализма у овим земљама има сувише негативних решења да би их народ, навикнут на широка права у социјализму, прихватио. Капитализам је такво друштво у коме су материјална и духовна производња потчињени тржишним законима добијања максимума добити, увећања капитала и његовог безграничног раста. Новац је једини регулатор односа, једини критеријум вредности у друштву. Борба за тржиште претворила се у оружане конфликте у којима су исцртане нове границе држава.

Развијене су нове методе експлоатације човека над човеком и колонизације народа и држава. Империјалистичка глобализација, са својом информационом прашином, приказала је противуречности рада и капитала као “рат цивилизација”. У суштини сакривени су егоизам, насиље, бездуховност и космополитизам у рђавом смислу. Резултат је богаћење групе капиталистичких земаља. Бездушно се уништавају природни ресурси и ремети еколошка равнотежа света. Социјални конфликти у развијеним земљама избегнути су покретањем међудржавних сукоба. Еколошки, демографски и етносоцијални глобални проблеми Земље, које ствара капитализам, доносе човечанству нову спиралу противречности која ће га послати у историју.

Променом Устава и одговарајућих закона власт у Србији је одузета народу и поклоњена политичким партијама. Грађани су потпуно одстрањени од управљања. Доношењем Закона о приватизацији организована је пљачка друштвене и државне имовине. Деградирани су научна организација рада, наука у целини, образовање и култура. Транзиционе промене у привреди Србије нису имале елементе структурних, организационих и својинских промена у позитивном смислу, већ је то био истински распад. Начин на који је приватизована друштвена својина припада арсеналу екстремних мера које не признаје ниједан метод научне организације рада. Потпуно је нарушена структура привреде са аспекта пожељне величине предузећа, актуелних програма и потребних нивоа технолошких решења. Промена положаја радног човека, условљена променом друштвених односа, посебно власничких, увела га је у друштво без имало хуманистичких пројекција, односно у друштво привидне демократије. У власничким трансформацијама он је третиран као нужно зло. Реформе друштвеног система Србије у режији нових “демократских” власти имају рушилачки карактер, а не стваралачко-развојни, а као последицу имају огроман број незапослених радника и уништене привредне капацитете. Истовремено на простору бивше Југославије крећу национални конфликти уз богаћење нове буржоазије. На међународној сцени изгубљен је годинама стицан углед народа бивше Југославије. Новонастале државе из бивше Југославије изгубиле су суштинску независност. Омладина не види будућност у таквој земљи и масовно напушта земљу.

У процесу транзиције у облику неразумних реформи настале су оштре противуречности – дошло је до системског антагонизма у друштву између:

- најамног рада и капитала одузетог од народа ;
- истинских интереса земље (националних) и спољних интереса.

Смер спољне политике окренут је искључиво на запад. Створен је најјачи дивљи капитализам потпуно равнодушан према обичном човеку. Процес принудне фрагментације друштва и државе почетком 21. века изведен је уз рушење социјалистичког система и увођењем стања контролисаног хаоса. Елиминисањем свих ауторитета и брисањем раније усвојених вредности очишћен је простор за велике манипулаторе. Прихваћен је мондијализам ЕУ и САД као „света“ обавеза. „Отворено друштво“ представљено је као негација колективизма.

У блиској будућности створиће се реални услови за поновно успостављање и победу социјализма. Позитивна искуства из периода изградње социјализма у Југославији, а нарочито до 1980. године, традиција радничког покрета у Србији у 19. и 20. веку, величанствене победе у одбрани отаџбине 1912 – 1918. године и победе партизана и НОВ против фашистичких окупатора 1941 – 1945. године под вођством Комунистичке партије Југославије и друга Тита основ су за жељу наших људи за достојанственим и часним животом у слободи. Такав положај човека могућ је само у социјализму. Снажни ослонац борбе за нови социјализам су резултати социјалистичке изградње Југославије у периоду 1945 – 1980. Успеси у привредном развоју Југославије били су задивљујући са аспекта раста друштвеног производа, броја запослених и достигнутих програмских и технолошких нивоа. У периоду 1955 – 1970 године просечна стопа раста друштвеног производа била је 15 % што је задивљујуће са аспекта спољних и унутрашњих услова у којима се развијала социјалистичка Југославија. Посебност југословенског социјализма била је у примени самоуправног система социјалистичког управљања у привреди и друштву у целини. Грађани су били потпуно једнаки у погледу права и обавеза што је резултирало брзим привредним и друштвеним развојем. У привредном систему постављени су рационални односи тржишта и усмереног развоја. Достигнути су нови културни и образовни нивои.

Социјалистички систем обезбедио је гаранције основних људских права на рад, одмор, лечење, школовање, пензију, стан и друштвену надградњу.

Комунистичка партија је прогресивна марксистичко – лењинистичка партија која заступа интересе друштвених слојева који живе од свог рада и која се залаже за зближавање свих југословенских народа и народности са крајњим циљем уједињења на добровољној основи.

Комунистичка партија ће се борити против експлоатације свих радних људи, националистичких, шовинистичких и фашистичких појава у друштву, против текућих процеса глобализације, империјализма и неоколонијализма.

Комунистичка партија је свесна тренутних друштвено – политичких и економских прилика у земљи и свету и на њих ће утицати модерним средствима деловања али на идејним основама марксизма – лењинизма и Титове политике мира и несврставања.

Комунистичка партија сматра да је циљ друштвеног развоја стално побољшање животног стандарда, одговорније трошење природних ресурса, очување животне средине и стално техничко – технолошко и образовно напредовање људи као основни услов за испуњавање горе наведеног. Јачањем на светској сцени

либералног капитализма ови елементи друштвеног развоја у многим земљама су угрожени и наш је задатак да квалитетном анализом постојећег система укажемо на његове мане у циљу изградње новог хуманијег друштва.

Радничка класа

Радничка класа је основна покретачка снага развоја економије једне земље и као таква неопходно је да се активније укључи у процесе управљања предузећем и расподели средстава остварених њиховим радом. Сваки грађанин мора имати право на рад без обзира на његову политичку, националну и верску припадност. Било који вид дискриминације при запошљавању мора бити најстроже санкционисан. Сведоци смо деградирања радничких права и његовог материјалног пропадања. Стога, као авангарда радничке класе, ми ћемо се борити за побољшање положаја радника указујући на проблеме у друштву и нудећи решења за њих.

Новостворена буржоазија на све начине се труди да радника што више експлоатише како би повећала профит и при томе долази до кршења права радника које се огледа у следећем:

1. Непоштовање донешеног закона о раду. Бројни су примери кршења закона:

- Непријављивање радника
- Послодавац у не малом броју случајева нередовно исплаћује запослене
- Непријављивање доприноса на цео износ личног дохотка
- Прековремени рад који је често већи од законом дозвољеног и за исти послодавац не даје надокнаду
- Радна недеља у већини приватних предузећа траје шест а не пет дана како је то законом предвиђено
- Послодавац запосленом не даје право на боловање или му не да надокнаду за дане проведене на боловању. Посебан је проблем код жена којима послодавац не плаћа трудничко и породилско боловање и не даје адекватан број дана како је то у закону дефинисано
- На радним местима недостају адекватна средства заштите на раду

Иако Комунистичка партија сматра да постојећи закон треба мењати, до доношења новог она ће се залагати за његово дословно примењивање и већу контролу у постојећим предузећима од стране надлежних органа.

2. Неадекватна надокнада за остварени рад.

Схватања либералног капитализма сврставају радника под категорију трошкова које треба смањити тако да радници често долазе у ситуацију да нису адекватно плаћени за свој рад. Посебни показатељи овог проблема огледају се у:

- Висини личног дохотка која није довољна за остваривање основних животних потреба
- Неплаћање у складу са степеном стручне спреме
- Неплаћање у складу са условима на раду (тежак физички рад, рад са опасним материјама. . .)

3. Необезбеђивање услова раднику за образовање и стручно усавршавање.

У 21. веку који представља доба брзог технолошког развоја неопходно је да се радник перманентно едукује и усавршава како би увек остваривао потребну продуктивност и на тај начин доприносио укупном напретку друштва. Само на тај начин ће се вредност његовог рада значајно повећати и принцип лаке замене радника бити онемогућен.

У напредном комунистичком друштву какво желимо да створимо радничка класа ће имати централну улогу. Она ће на себе морати да преузме контролу предузећа и средстава остварених својим радом. За то је потребно стално едуковати радног човека да разуме не само конкретан процес који обавља у предузећу него комплетан систем и свет око себе. Ми као највећи заштитници радничких интереса смо дужни да им на том путу помогнемо.

Породица

Породица је основна ћелија друштва. Свесни смо да тренутни систем нема праве механизме којима би помогао стварање и функционисање породица. Наша земља се суочава са падом наталитета и укупним смањењем становништва. Узрок овог проблема треба тражити у условима који су неопходни за стварање породице и могућностима њиховог остварења:

1. Стамбено питање.

Једна од важних ставки за решавање проблема планирања породице јесте обезбеђивање адекватног стамбеног простора. У условима лошег материјалног положаја радника, несигурности запослења, високих каматних стопа за стамбене кредите и нереално високих цена станова и грађевинског земљишта просечни радни човек није у стању да себе и своју породицу стамбено обезбеди. Није ретка појава да се у том случају опредељују за рентирање некретнине која често није одговарајућа ни по локацији ни по квадратури.

2. Неопходна материјална добра за правилан раст и развој деце.

За правилан раст и развој детета неопходна су многа материјална добра која представљају значајну ставку у кућном буџету породице. Проблем је и у чињеници да се већина материјалних добара не производи у нашој земљи па су често доста скупа за просечан стандард радних људи и подложна константним поскупљењима што представља још један значајан терет за већ поменути кућни буџет.

3. Слободно време родитеља потребно за васпитање детета

У нашем друштву постала је пракса да радник желећи да обезбеди потребна материјална средства за нормално функционисање домаћинства често прихвата послове натпросечно плаћене али који су условљени великим бројем прековремених сати. Сам ритам живота му не дозвољава да се посвети породици и васпитању а то је најчешће узрок лошег усмерења детета, прихватања погрешних система вредности, и чак малолетничке делинквенције.

4. Непостојање објеката за чување деце, њихова пребукираност и материјална средства за плаћање истих.

Овај проблем је везан и за урбанизоване али чешће за неурбанизоване делове градова. Због непланиране и неконтролисане изградње стамбених објеката и немогућности државе да у истим изгради потребну инфраструктуру за нормално функционисање насеља родитељи су приморани да налазе алтернативне

начине за чување детета док су они радно активни. Накнаде за коришћење услуга ових установа се углавном стално повећавају и не прате повећање зарада што родитеље може довести у отежану материјалну ситуацију.

5. Материјална средства потребна за школовање детета.

Перспектива образовања коју су у наш образовни систем унели утицаји капиталистичке привреде довешће до директног или индиректног плаћања похађања наставе на свим нивоима образовања. Поред тога потребна су и многа пратећа средства везана за процес школовања. Сви ови фактори могу довести до одустајања од даљег школовања детета што представља велики корак назад у напредовању човека и читавог друштва.

Омогућавање свих ових услова још више погађа самохране родитеље.

Комунистичка партија сматра да би држава морала да помогне родитељима у свим елементима и фазама подизања детета. Олакшање куповине стана, превозног средства, основних материјалних добара, плаћања обданишта и школа и осталих потреба савременог живота потребног за правилан раст и развој детета треба да буде примарни државни и друштвени циљ на чему ће Комунистичка партија увек инсистирати.

Омладина

Омладина у једном развијеном друштву треба да заузима централно место приликом планирања његове изградње и напредовања. Омладина би као најенергичнији, креативни део друштва, често у улози показатеља неправди у друштву и покретача промена, морала бити више укључена у све сегменте свакодневног живота како би лакше и квалитетније разумела систем у коме се налази и учествовала у његовом развоју. Будућност друштва и државе коју омладина представља зависиће од њене правилне изградње.

Омладина 21. века суочава се са традиционалним али и савременим проблемима развоја и прилагођавања:

- Недостатак адекватног образовања
- Недостатак амбиција и усмерења
- Недовољна друштвеност
- Зависност од модерних средстава комуникације
- Зависност од интернет сервиса социјалне природе
- Поремећен систем вредности
- Насилничко понашање
- Чланство у разним видовима екстремних организација
- Зависност од игара на срећу
- Коришћење опојних дрога
- Криминал

Узроке ових проблема не треба тражити у самој омладини коју чине још увек неизграђене личности, него у свим утицајима околине са којима се млад човек током свог развоја среће.

То су пре свега:

- Недовољан утицај родитеља
- Лоше материјално стање у породици

- Неадекватан образовни систем
- Негативан утицај медија
- Негативан утицај група које доводе до делинквентног понашања
- Недовољно учествовање друштва и државе у васпитању и изградњи младих

Како би се омладина развијала у смеру разумевања и коначног преузимања контроле система у коме живе неопходно је у што већој мери смањити изворе негативних утицаја и омогућити већу улогу родитељима, друштву и државним институцијама које за циљ имају васпитање омладине, у изградњи моралних норми и правилног система вредности. Неке од неопходних мера за постизање овог циља су:

- Обезбеђивање адекватног слободног времена родитељима потребног за васпитање и образовање детета
- Побољшање материјалног положаја породице
- Активнија улога државних институција у свим видовима развоја омладине
- Пооштрена контрола медија и садржаја програма са посебним освртом на популацију до осамнаест година старости
- Контрола, санкционисање и укидање група које имају такав утицај да доводе до малолетничке делинквенције
- Перманентна едукација младих о свим врстама проблема везаних за њихов развој
- Укључивање младих у сва спортска, културна и образовна дешавања
- Сузбијање продаје наркотика
- Већа укљученост комплетног друштва у развоју омладине

Само омладина која буде одгајана у духу сталног друштвеног напретка, толеранције, правих система вредности, способна да препозна и правилно реагује на негативне појаве у друштву и која је на високом степену образованости може да у будућности одговори на савремене проблеме стварања породице, вођења предузећа у коме раде и државе у којој живе и тиме друштво учине бољим и хуманијим.

Образовање

Образовање је неопходна и важна етапа људског развоја и од његовог квалитета зависи и будући развој друштва чији је човек члан. Због тога Комунистичка партија сматра да свако мора да има право и могућност за квалитетно школовање. Тржишна привреда у којој се знање третира као роба а не као средство за друштвени напредак наметнула је да се школовање плаћа. Висине трошкова школовања достигле су толике вредности да је оно постало привилегија а не право. Проблеми у систему школовања огледају се још и у следећем:

1. Застарелост програма образовања

Брз техничко – технолошки развој и револуција у информационој технологији намећу константно мењање програма образовања и његово усклађивање за најновијим светским достигнућима.

2. Неефикасан систем предавања

Познат је проблем у нашем друштву да се постојећим програмом и начином преношења знања на ученике и студенте не добијају очекивани резултати стицања истог у траженом временском року и квалитет стеченог знања није на потребном нивоу.

3. Узајамна неповезаност знања стеченог кроз систем школовања и знања у реалном систему.

При окончању школовања и преласку у реални сектор области рада за коју се ученик или студент школовао може се приметити да се добар део стеченог знања не примењује или се не може применити у реалним процесима рада.

4. Непризнавање диплома у свету

Услед неприлагођености наставног програма наше земље са наставним програмима земаља у свету које су водеће у школовању квалитетног кадра дипломе неких високих школских установа нису признате на светском нивоу што често ствара нашим кадровима проблеме приликом тражења посла у поменутиим земљама.

Образовање човека представља шири појам од школовања и под њим се подразумева стицање свих оних знања неопходних за што боље разумевање реалног система око нас. Оно доприноси човековој независности и слободи у размишљању и деловању.

Да би образовање човека било што потпуније и квалитетније морају се испунити основни услови како би се тај циљ постигао.

- Оно мора почети од најранијих фаза људског развоја.
- Подједнако треба развијати и умно и физичко образовање човека
- Школовање мора бити бесплатно и доступно свима
- Програм мора бити у кораку са степеном развоја
- Морају се пронаћи ефикасни системи стицања знања
- Мора се остварити боља сарадња између школског и реалног система
- Успоставити сарадњу са свим важним школским установама ради међусобног признавања диплома

Квалитетним образовним системом друштво ће имати квалитетан стручни кадар и моћи ће лакше да решава питања друштвеног напредовања. Међутим морају се обезбедити услови за њихов рад у земљи иначе ће их технолошки напредније земље ангажовати на пројектима њиховог развоја што би уназадило наше друштво.

Култура

Култура је један од најважнијих елемената друштвеног развоја. Од степена културне свести друштва зависиће ниво креативности, самосталности, иновативности и способности разумевања појава у друштву. Већим познавањем сопствене и културе других народа створиће се услови за све видове међународне сарадње.

Последњих двадесетак година приметан је пад друштвене свести о потреби да културна догађања постану део свакодневних животних активности. Савремени медији вођени тржишним принципима форсирају популарну културу чији је циљ стварање потрошачког друштва којим се лако манипулише и стварање лаког и брзог профита. Повећана присутност кича и шунда постала је свакодневица савременог живота.

Радни човек би требало све више и непосредније да постане чинилац конституисања и остваривања културне политике. Стога је неопходно његово оспособљавање за потпуније изражавање свести о властитом друштвеном и културном бићу. С друге стране, слободна размена рада треба да преображава и саме радне

организације у култури те ће и привреда, а између осталих и институције у култури, морати на адекватнији начин да се повезују у те процесе. Својим интересом, потребама и могућностима привреда утврђује програме и обезбеђује њихову реализацију, савлађујући отуђеност и етатистичке остатке који се изражавају у виду искључиво административне расподеле средстава.

Основне организације Комунистичке партије и сви облици рада морају се јављати као покретачи културне акције бројним иницијативама, разрађеним програмима и дефинисаном међусобном координацијом. Тако ће се на основу Програма Комунистичке партије све више афирмисати и јачати стваралачка оријентација. Интегрисање културе и стваралаштва у шире оквире привреде, промишљена артикулација идеја и ставова у конкретним условима, нови облици афирмације са све савременијим идејно-политичким садржајима, супротстављање свим облицима индоктринација, подједнако догматског као и грађанског либералистичког типа, могу отворати нове алтернативе и нудити ваљана и трајна решења. У таквој пракси и интелектуални рад, а и специфичне појединачне културне делатности, добијаће нова обележја подстицаје и могућности.

Социјалистичка оријентација у развоју друштва стално отвара нове перспективе развоја културе. Социјалистички хуманизам пружа све шире просторе изражавању људских стваралачких могућности и расту једне нове културне свести. Идејно-политичка улога Комунистичке партије оствариваће се и у области културе сталним и бескомпромисним суочавањима са тенденцијама које су супротне социјалистичком хуманизму. Идејна акција комуниста треба да се остварује снагом аргумената на конкретном тлу разних делатности, полазећи од историјских интереса, потреба и захтева радничке класе и свих делатности привреде. Најбољи је пут за остваривање задатака Комунистичке партије у култури стално јачање креативне акције и ширење фронта борбе за остваривање социјалистичке, самоуправне културе као нераскидивог дела привреде.

Истинска достигнућа културе тековина су и својина радног човека, што обавезује и на борбу против свих видова псеудокултуре. Тежња да културне вредности постану доступне најширим масама даје посебно значење манифестацијама самоуправне културне политике. Она мора стално ширити размере у стварању и коришћењу културних вредности. Супротстављање елитизму и елитистичкој искључивости тражи и одлучно одбијање вулгарних насртаја на дела највишег домета, којима приступ није увек лак, тако да захтева и одговарајућу претходну припрему .

У развијању широке, демократске основе културног живота, уз превазилажење затворености, мора се у исто време водити рачуна и о сузбијању тржишне стихије и комерцијализма. Међутим, у идејној борби то значи доследну изградњу доходовних односа у култури у којима су културне делатности и њихова остварења и посебни облици изражавања људског стваралаштва у разним видовима, али и особен производ који има своју вредност и самоуправну договорену цену.

Слобода и свестран развој стваралаштва су унутрашњи захтеви цивилизованог човека. Борба наше радничке класе за ослобађање рада је у ствари борба за размицање граница људским могућностима, за ширење видика и простора људској пракси и мисаоном напору да продиру у несазнато, да припремају још неостварено. Истинско стваралаштво у уметности, култури, науци у суштини се суочава са истим проблемима, настојећи да на уверљив начин искаже ново и хумано, да истражује, да критички осветли оно што је превазиђено.

Комунистичка партија ће се увек изјашњавати против захтева да литература и уметност копирају живот, да улепшавају и лакирају стварност, да буду у служби свакодневне друштвене политике. Полазећи од марксистичких ставова о односу друштва и стваралаштва, Комунистичка партија није арбитар естетских струјања, праваца и стилова.

Марксистичка критика активира друштвену свест у превазилажењу упрошћених и радикалистичких теза, које се са догматских, буржоаско-малограђанских, елитистичких и сличних позиција окрећу и против људске стварности. Јачање стваралачке критике значи и упорнију идејну борбу против монополистичких и клановских тенденција у култури и стваралаштву. То заслужује сталну и озбиљну идејно-политичку акцију комуниста. Комунистичка партија и друге организоване снаге истих или сличних погледа треба стално да покрећу расправе и отварају просторе за дијалог и аргументовано сучељавање гледишта на подручју културе и стваралаштва.

Комунистичка партија ће водити идејно-политичку борбу за равноправност, слободу и свестран развој националних култура у региону посебно а и шире. Комунисти ће у исто време афирмисати облике и садржаје међусобног повезивања. Заједништво култура народа и народности засновано је на некад заједничком живљењу, заједничким интересима и циљевима. Комунистичка партија ће се бескомпромисно супротставити сваком покушају непоштовања тих принципа као и разним појавама и покушајима националистичког, сепаратистичког или хегемонистичког манипулисања националним културама. На тој основи неопходно је и даље подстицати истинске националне и општељудске вредности и борити се у исто време против патернализма којим би се неке од њих фаворизовале, а друге обезвређивале. Посебно је важно да ће Комунистичка партија бити у сталној идејно-политичкој борби против свих видова национализма и шовинизма, који се често користе културом за своју борбу.

Веома је значајно и стално обогаћивање облика и садржаја међунационалне и међународне културне сарадње и размене, као и развијање сталних веза наших народа и народности са њиховим деловима у суседним земљама. Треба унапређивати и културну сарадњу наших народности са њиховим матичним народом.

Комунистичка партија ће се залагати да између слободних (самосталних) уметника и корисника њихових дела брже нестају остаци старих неравноправних односа. То је могуће остварити учешћем аутора у органима и организацијама у којима се одлучује о њиховом стваралаштву и вредновању тог стваралаштва. Тиме ће се брже решити њихов статус јер ће постати део свеукупног рада.

У реализацији свих културних делатности биће успеха ако у њу буду укључени и стручњаци из области културе, ствараоци, теоретичари, презентери и организатори.

Здравство

Здравље није само пуко непостојање болести, већ стање потпуног физичког, менталног, духовног и социјалног благостања (дефиниција здравља светске здравствене организације из 1974). С обзиром на ову дефиницију морамо радити на побољшању свих услова који утичу на човеково здравље. Здравствена заштита у последње две деценије је претрпела неколико озбиљних реформи које су ишле на штету укупног степена здравствене заштите. Уведена је приватна пракса углавном оснивана од медицинског особља које је стицало знање и искуство у државним институцијама. Тренутно здравствену заштиту прате бројна ревидирања претходних достигнућа у области социјалне и здравствене заштите и бројни проблеми:

1. Већина медикамената је почела да се наплаћује чије цене често нису у границама подношљивог.
2. Бројни прегледи, терапије и операције се или наплаћују или се на њих чека и по неколико месеци.
3. Због лошег материјалног положаја здравствених радника услуге у здравственим институцијама нису на завидном нивоу.
4. Недостатак медицинског материјала у довољним количинама за нормалан рад.
5. Недовољни капацитети болничких установа.

6. Услед неадекватног образовног система, непостојања услова за квалитетно усавршавање, и негативне селекције током школовања, запослења и напредовања, створен је недовољно стручан кадар.
7. У свим здравственим структурама и на свим нивоима присутна је корупција.

Како би побољшали један од основних елемената човековог здравља морамо степен здравствене заштите повећати на највиши ниво:

- Здравствена заштита мора бити бесплатна и доступна свима.
- У циљу подизања квалитета здравствене заштите неопходно је изједначити државне и приватне здравствене установе.
- Материјални положај здравствених радника се мора побољшати како би повећали квалитет услуга у здравственим установама.
- Морају се створити погодни услови за стално стручно усавршавање медицинског особља.
- Држава мора пронаћи средства за изградњу нових капацитета примарне и секундарне здравствене заштите.
- За несметан рад здравственог система и што квалитетније пружање медицинских услуга, потребно је обезбедити сав неопходан медицински материјал и опрему.
- Сваки вид корупције у здравству мора бити најстроже санкционисан.

Поред наведених мера за побољшање здравственог система мора се радити и на осталим елементима који утичу на квалитет здравља:

- Економска стабилност
- Здрави друштвени односи у породици, радној организацији и осталим видовима друштвеног организовања
- Подизање свести друштва о здравом начину живота, правилној исхрани, штетности дуванског дима, претераном конзумирању алкохола, штетности опојних дрога и осталих по организам опасних супстанци.
- Подизање свести свих друштвених слојева о важности одржавања личне и опште хигијене.
- Отклањање свих узрока који доводе до стресних ситуација код човека чије су главне последице укупно нарушавање здравља.
- Стварање оптималних услова за ритам живота који неће негативно утицати на квалитет здравља.

Само испуњавањем свих ових услова омогућиће се правилан развој човека и друштва у целини и створиће позитивну атмосферу за рад и свакодневни живот.

Војска

Војска представља један од основних елемената независности и безбедности једне земље а то су предуслови за несметан развој друштва. Улога војске у савременом друштву је вишеструка:

1. Одбрана земље

- Војска мора бити ангажована на задацима одбране земље од упада страног агресора на њену територију.
- Својим обавештајним и практичним радом на терену у сарадњи са свим осталим службама истог или сличног деловања мора да предвиди и онемогући било какав акт терористичких и диверзантских група.

2. Војно оспособљавање

Војска као једна од основних институција државе има задатак да:

- Обучи све војно способне чланове друштва у циљу стицања потребних знања из области војне технике и организације.
- Школује и стручно усавршава професионални војни кадар.

3. Помоћ при елементарним непогодама

- У случају угрожавања људских живота и могућих или већ насталих материјалних штета узрокованих елементарним непогодама војска је дужна да пружи сву неопходну логистичку и материјалну помоћ као и помоћ у људству како би спречиле или ублажиле њене последице

4. Социјализација

- Процесима образовања и васпитања јача моралне и карактерне особине и учествује у изградњи човека као стабилне и комплетне личности.

У протекле две деценије дошло је до урушавања војске и комплетног система одбране. Погрешним политичким и војним одлукама и недовољним улагањима војска више није способна да извршава своје задатке. Она се суочава са бројним проблемима који ометају њен нормалан рад и развој:

- Смањење људских капацитета
- Истрошеност и неадекватна количина војне опреме
- Расходованост, застарелост и недостатак војне технике
- Пропадање, затварање и продавање војних објеката
- Лош материјални положај професионалног војног кадра
- Неефикасно оспособљавање војске

Како би у потпуности била у стању да обавља све постављене задатке морају се плански повећати материјална средства којима војска располаже, али на начин да она не угрожава укупан развој друштва и да одговара потребама одбрамбене политике земље. Морају се предузети одређени кораци како би се овај циљ постигао:

- Морају се квантитативно и квалитативно увећати људски капацитети.
- Набавити модерна војна опрема погодног квалитета и у довољним количинама.
- Набавити нова и развијати постојећа средства војне технике.

- Зауставити приватизацију војних објеката и радити на ревитализацији постојећих како би била у оперативној употреби.
- Неопходно је побољшати материјални положај професионалног састава припадника војске.
- Увести ефикасније програме војне обуке.
- Омогућити услове за што квалитетније школовање и усавршавање професионалних припадника војске.
- Константно радити на повећању угледа војске.

Комунистичка партија се одлучно противи сваком виду ангажовања припадника војске и војне технике на страним територијама осим у случају помоћи услед природних катастрофа и елементарних непогода. Комунистичка партија сматра да војска треба да има одбрамбену улогу и у складу са тим искључује се било која могућност чланства или сарадње са војним савезима који имају за циљ окупацију нечије територије или глобалну доминацију, као и њихово присуство на територији републике Србије.

Полиција

Полиција представља један од основних елемената унутрашње стабилности и безбедности. Професионалност, законитост и легитимитет у раду морају бити основни принципи деловања свих полицијских структура, а заштита људских живота њихових слобода, безбедности као и заштита личне, приватне и друштвене имовине њихов највиши циљ. Деловање полицијских снага огледа се у следећем:

- Чува државну и друштвену безбедност и њен уставни поредак
- Одржава јавни ред и мир
- Ослањајући се на сопствене ресурсе али и у сарадњи са осталим службама истог или сличног деловања ради на отклањању свих безбедносних ризика чији су узроци терористичке, диверзантске и остале групе које угрожавају безбедност и јавни ред и мир
- По налогу тужилаштва ради на сузбијању свих видова организованог криминала
- У сарадњи са полицијама других земаља ради на сузбијању међународних криминалних организација
- Ради на очувању безбедности у саобраћају

У протеклим деценијама легитимитет деловања полицијских снага често је довођен у питање, што је даље произвело резервисаност и неповерење народа према њеним припадницима. Иако је у последњих десет година извршена озбиљна трансформација полиције и даље постоје случајеви у којима њени припадници долазе у сукоб са широким слојевима друштва и у којима се користе претерана употреба силе и прекорачење овлашћења. За овакво стање највећи терет кривице пада на креаторе државне и безбедносне политике али и појединачне случајеве припадника полиције. Проблеми у раду полиције огледају се и у следећем:

- Лош материјални положај већине службеника полиције
- Недовољна заштићеност припадника полиције ангажованих на сузбијању најтежих облика организованог криминала
- Недовољна и неадекватна опремљеност
- Присутност корупције

- Повезаност полицијских и криминалних структура

Побољшавањем материјалног положаја и услова рада, набавком свих потребних модерних средстава рада, већим степеном заштите на раду, али и одлучним санкционисањем свих негативних појава везаних за рад припадника полиције омогућиће стварање модерне и квалитетне полиције која служи интересима друштва и доприноси укупној безбедности државе и друштва у целини.

Актуелна државна питања

Комунистичка партија као модерна политичка организација пред собом има задатак сталног праћења и анализе актуелних дешавања у земљи и свету и на основу њих ће доносити закључке и одлуке о даљим правцима свог политичког деловања. Утицај на актуелна политичка дешавања у земљи и свету зависиће од њене тренутне позиције у друштву. Комунистичка партија следећим политичким проблемима даје приоритет при тражењу решења истих:

1. Косово и Метохија

Полазна тачка у даљем решавању овог проблема мора бити да је Косово и Метохија аутономна покрајина у саставу републике Србије. Свака одлука која крши законе републике Србије и у супротности је са међународним правом мора бити поништена. До решења се мора доћи дипломатским средствима и морају бити укључени сви фактори од којих зависи даљи развој догађаја у овој покрајини. Циљ решавања проблема мора бити стварање услова за нормалан живот и развој свих народа и народности на територији покрајине.

2. Статут Војводине

Због своје специфичности и мултиетничности Војводини је дата одређена аутономија али којој не сме бити циљ удаљавање од републике Србије и стварање услова за међунационалне, међуверске и било какве врсте сукоба а до чега ће политика одређених актера и стваралаца статута у коме се препознају одлике државности неминовно довести .

3. Регионализација Србије

Под утицајем страног фактора власти су започеле процес регионализације Србије. Наводни циљ поменутог процеса је бржи и равномернији развој неразвијених подручја републике. Ово међутим може довести до нарушавања јединства и целовитости државе као и удаљавања привредних субјеката што омета даљи развој друштва.

Комунистичка партија сматра да свако деловање које има за циљ удаљавање дела друштва од остатка привредних и друштвених субјеката омета развој друштва као целине. Сходно томе сваки вид сепаратизма и сецесионизма мора бити најстроже санкционисан а паралелно с тим треба радити на међусобном приближавању свих народа и народности у циљу даљег просперитета.

4. Приватизација

Под изговором неопходних економских реформи, ефикаснијег система пословања и захтевима западних земаља још деведесетих година започет је процес приватизације. Нови власници бивших великих друштвених предузећа нису оправдали очекивања и већину бивших покретача привредног развоја довели у стање немогућности даљег процеса производње. Раднике поменутих предузећа су оставили без основних средстава за живот, без социјалне заштите и без права на рад. У немалом броју случајева држава је продавала друштвена предузећа по цени испод реалне. Распродајући објекте, средства за рад и производе рада предузећа нови власници стварали су директну своју корист на штету радничке класе.

Комунистичка партија је против сваке даље приватизације државне и друштвене имовине, залаже се за комплетно преиспитивање досадашњег тока приватизације и враћање имовине у власништво државе и радничке класе у свим оним случајевима у којима је приватизација извршена против закона или неадекватним руковођењем доведена у стање немогућности даљег рада. Такође се залаже за кривичну одговорност свих фактора нелегалних и нелегитимних приватизација и планског уништавања државних и друштвених предузећа који су тиме остварили своју личну корист.

У осталим приватизованим предузећима Комунистичка партија ће се залагати за поштовање свих преузетих обавеза, поштовање радничких права и покретање производње у истим.

Комунистичка партија ће се залагати за доминантнију улогу државне и друштвене имовине.

5. Закон о денационализацији

Након промене друштвеног уређења одређени друштвени слојеви и владе западних земаља инсистирају на доношењу закона о денационализацији који би омогућио старим домаћим и страним власницима да дођу у посед земље, стамбеног простора, предузећа и осталих објеката одузетих у периоду након другог светског рата од велике појединачне али и укупне вредности.

Комунистичка партија се противи повратку имовине власницима за које је доказано да су били део окупационих власти, домаћих квислинга, ратних профитера, експлоататора људског рада. У свим случајевима у којима је национализација спроведена на нелегитиман начин наследницима треба обезбедити адекватну надокнаду.

6. Европска унија

Комунистичка партија сматра да наша земља не треба да постане чланица Европске уније али је за сарадњу на свим нивоима уз поштовање интегритета земље, аутономности у доношењу одлука и решавању унутрашњих питања. Одлуку о уласку земље у Европску унију може донети само народ на слободном, демократском и транспарентном референдуму. Ми ћемо се залагати да народу укажемо на све предности и мане Европске уније, на искуства земаља које су постале чланице са циљем што бољег доношења коначне одлуке.

7. Нато пакт

Комунистичка партија је изричито против уласка земље у НАТО пакт и било какав вид сарадње, слање војника и војне технике на туђе територије као и присуство НАТО-а на било ком делу државне територије. Одлуку о уласку земље у Северно-атлански савез може донети само народ на слободном, демократском и транспарентном референдуму.

8. Хашки трибунал

Комунистичка партија је против изручивања држављана републике Србије Хашком трибуналу. Осуђујемо све злочине почињене на просторима бивше СФРЈ у грађанским ратовима деведесетих година. Залажемо се да се сви судски просеци оптуженима за ратне злочине одвијају пред домаћим судовима у сарадњи са судовима бивших југословенских република.

9. Однос према бившим југословенским републикама

Комунистичка партија се залаже за што већу и интензивнију сарадњу са бившим југословенским републикама и зближавању свих народа и народности са крајњим циљем уједињења на добровољној основи.

Привреда

Привреду чине све установе и људски поступци који за циљ имају да све постојеће и од човека створене ресурсе користе како би се задовољиле све материјалне и нематеријалне потребе људи ради одржавања и сигурности живота и друштвеног напретка. Доминацијом тржишне привреде све више постаје јасно да се основни циљ привреде, под утицајем крупног капитала, трансформисао у стварање огромних профита власника капитала. У процесу постизања тог циља користе се сва могућа средства при чему је радничка класа на највећем губитку.

Како би се обезбедио константан прилив капитала велике компаније својим утицајем преко свих врста мас-медија стварају лажно стање о реалним потребама човека стварајући при том потрошачко друштво којим се лако манипулише. Последице таквих деловања су заустављање друштвеног развоја и развоја човека као појединца.

Привреда Југославије је достигла свој врхунац седамдесетих година двадесетог века а након тог периода долази до стагнације и постепеног економског пада. Деведесетих година долази до великих политичких и економских промена у земљи. Уведен је вишепартијски систем и омогућен је бржи развој приватне својине. Развој приватних фирми био је условљен пропадањем друштвених и државних предузећа. Узроке њиховог пропадања треба тражити у планском урушавању предузећа од стране њиховог и државног руководства, дезинтеграцији државе, ратним сукобима и економским санкцијама уведеним од стране Уједињених нација.

Доласком нове структуре власти уводи се принцип докапитализације и поједина друштвена предузећа прелазе у власништво неколицине новостворених капиталиста. Страни капитал још увек нема доминантну улогу.

Демократским променама и укидањем санкција повећава се присуство страног капитала у власничкој структури предузећа. Креатори економске политике су улазак страног капитала на домаће тржиште оправдавали његовим улагањем у посрнулу привреду, отварањем нових предузећа и стварањем конкуренције на тржишту што се после показало као нетачно. Приватизована су махом бивша монополистичка предузећа претходно обезвређена да би се њихова тржишна вредност што више смањила. Велики број предузећа после извршене приватизације бива угашен како би стране компаније заузеле што бољу позицију на тржишту.

Последице овог двадесетогодишњег процеса су:

- Укупан пад производње
- Масовна незапосленост
- Пад друштвеног стандарда
- Повећање спољнотрговинског дефицита
- Константан пад домаће валуте
- Застарелост средстава за рад

- Већа зависност од спољно економских прилика
- Већа задуженост земље која за циљ нема улагање у привреду

Подела привреде

Сходно географском положају, климатским условима, природним ресурсима и стеченим позицијама на тржишту неопходно је форсирати развој одређених привредних грана.

Пољопривреда

У последње две деценије примећен је осетан пад пољопривредне производње. Наша земља која је имала потенцијал да постане лидер у пољопривреди, лошом политиком развоја и неефикасним мерама помоћи доведена је у незавидну позицију увозника. Узроци оваквог стања у пољопривреди су:

- Недозвољена промена сврхе коришћења пољопривредног земљишта
- Промена власничке структуре која је довела до прекидања процеса производње
- Недостатак материјалних средстава за покретање пољопривредне производње
- Недовољна улагања државе у системе одбране од елементарних непогода директно су утицала на велике губитке у пољопривреди
- Негативни утицаји тржишних закона приморали су пољопривредне произвођаче да смање укупну производњу
- Неблаговремено исплаћивање произвођача од стране фирми које откупљују производе
- Смањивање квалитета пољопривредних производа
- Неодржавање и неулагање у системе наводњавања
- Недовољна државна средства за подстицај развоја пољопривреде
- Гашење задруга и комбината

Комунистичка партија сматра да би наша земља морала да искористи пун потенцијал свих грана пољопривреде у циљу задовољења прво домаћих, а затим и за потребе извоза. При том треба посебну пажњу обратити на квалитет производа и њихову здравствену исправност. Основни кораци за постизање ових циљева су:

- Конфисковање земље од власника који је не користе у складу са њеном наменом и предавањем на коришћење лицима која би покренула пољопривредну производњу.
- Обезбеђивање пољопривредницима повољних услова за набавку материјалних средстава, средстава рада, енергената и свих осталих добара потребних за покретање пољопривреде.
- Већа улагања и успостављање квалитетног система одбране од елементарних непогода који би био у стању да благовремено реагује.
- Обновљање и веће коришћење система за наводњавање.
- Већа сарадња између пољопривредника и науке и технике у свим фазама производног процеса у циљу повећања квантитета и квалитета производње.

- Већа контрола надлежних органа над поступцима у пољопривреди у којима се користе хемијска средства
- Пооштрена контрола здравствене исправности производа.
- Пратећи кретања на страном и домаћем тржишту и на основу потреба, држава треба саветодавно да утиче на планирање производње како би се креирала реална цена производа потребна да обезбеди услове за поновни циклус производње и која што мање утиче на даљи талас поскупљења
- Стварање таквих организација рада у пољопривредној производњи које ће довести до поједностављивања процеса производње и њене веће ефикасности

У 21. веку неопходно је створити услове за модернију пољопривредну производњу која би за циљ имала значајно повећање квантитета и квалитета производа како би својом ценом били доступни широким слојевима друштва што би довело до повећања квалитета здравља и укупног квалитета живота.

Индустрија

Улога индустрије је задовољење свих људских потреба и константно побољшавање квалитета живота. Индустрија једне земље је показатељ њене независности, укупног степена развоја, научно-техничких достигнућа, квалитета образовања, животног стандарда. Нажалост крупни капитал је основну улогу индустрије претворио у стварање огромних профита при чему се често људске потребе фабрикују, квалитет производа смањује како би се постигао континуитет у производњи, друштвени напредак блокира од стране великих компанија ради сопственог опстанка, користе се технологије и материје које угрожавају природну средину.

Наша земља је у протекле две деценије доживела драстичан пад производње, технички је назадовала, дошло је до гашења великог броја фабрика у готово свим областима индустријске производње, до приватизације индустријских комплекса од стране домаћег и страног капитала најчешће у областима примарне сировинске обраде и до великог спољно-трговинског дефицита у области индустријске производње. Последице се огледају у:

- Повећаној незапослености
- Паду друштвеног стандарда
- Већој економској зависности земље
- Успореном друштвеном и техничко-технолошком напретку
- Одласку стручног кадра у иностранство

Како би била у могућности да покрене производњу држава мора да покрене низ конкретних мера за ревитализацију постојећих и изградњу нових индустријских капацитета. Морају се суштински изменити услови у којима се индустрија развија и морају се њени основни циљеви поставити као примат у односу на циљеве крупног капитала. Неке од основних мера за постизање овог задатка су:

- Комплетно преиспитивање и заустављање даље приватизације предузећа
- Забрана приватизације природних ресурса и богатстава
- На основу свих релевантних фактора, анализи домаћих потреба и могућностима пласмана робе на страним тржиштима донети јасну стратегију развоја
- Радити на повећању извоза готових производа и смањењу извоза сировина
- Применити ефикасне мере заштите на оне производе чији би пласман угрозио постојећу привреду

- Радити на маркетингу наших индустријских производа у иностранству
- Примењивати најсавременије технологије у производним процесима
- Улагати у стручно оспособљавање кадра
- Уводити технологије које не угрожавају животну средину

У условима отвореног тржишта, већег степена технолошког развоја земаља запада, појавом Кине као значајног фактора на светском тржишту многе земље наилазе на потешкоће приликом прављења стратегије развоја. У том комплексном систему наша земља мора пронаћи своју позицију која ће јој обезбедити несметан просперитет зарад бољег квалитета живота њених грађана.

Саобраћај

Саобраћај је један од најважнијих елемената развоја како привреде тако и целог друштва. Од квалитета њених унутрашњих и спољних веза између друштвених и привредних субјеката зависиће брзина развоја свих осталих грана привреде. Нажалост у 21. веку квалитет наших саобраћајних веза су далеко испод потребног нивоа. Велики број саобраћајних пројеката започетих пре више деценија још увек нису приведени крају. Компаније које су на себе преузеле задатак изградње саобраћајница у већини примера су пројекат извеле недовољно професионално и квалитетно па је након одређеног временског периода била неопходна њихова ревитализација. Позиција наше земље као везе између Европе и Азије угрожена је због неспособности свих досадашњих политичких субјеката да доврше саобраћајницу познату под називом Коридор 10. Најбитнији проблеми саобраћајног развоја су:

- Изузетно лоше стање већине магистралних праваца друмског саобраћаја
- Слаба саобраћајна инфраструктура у већини градова
- Слаба инфраструктура и мали степен искоришћења железничког саобраћаја
- Мизеран проценат коришћења речног саобраћаја
- Недовољан број и застарелост средстава ваздушног саобраћаја
- Недовољно развијена инфраструктура ПТТ саобраћаја

Сви ови проблеми су довели до отежаног развоја земље, отежаног пословања предузећа и међусобног удаљавања људи. Како би се друштво довело до потребног степена развоја неопходно је побољшати квалитет саобраћајних веза и максимално искористи предности свих видова транспорта роба и услуга. Потребно је донети јединствену стратегију развоја саобраћаја у циљу бржег и безбеднијег транспорта људи и роба. Неопходно је:

- Обновити све постојеће саобраћајнице са посебним освртом на квалитет израде, прописане стандарде градње и њихову безбедност
- Радити на изградњи нових модерних саобраћајница које би омогућиле боље везе како између домаћих тако и са страним субјектима
- Набавити модерна средства превоза у свим видовима јавног саобраћаја
- Средства која потичу из разних видова такси и пореза везаних за саобраћај усмерити са јавне потрошње на горе наведене циљеве

Туризам и угоститељство

Наша земља поседује изузетно велики потенцијал за развој туризма и угоститељства с обзиром на свој географски положај, климатске услове, саобраћајне везе и богато културно и историјско наслеђе. Сходно томе у целој земљи развијани су туристички и угоститељски центри великих капацитета намењених домаћим и страним гостима. Током процеса транзиције и приватизације велики број тих центара је променио намену, у стечају или прешао у руке приватних власника који су их реконструисали у елитна места недоступна просечном радном човеку. Треба указати и на:

- Недовољна улагања државе у објекте од историјског и културног значаја
- Слаб маркетинг домаћих туристичких места и догађаја
- Недостатак квалитетних саобраћајних веза и основне инфраструктуре
- Недостатак довољног броја и квалитета хотелских капацитета
- Високе цене угоститељских услуга у односу на друштвени стандард

Решавање ових проблема уз раст стандарда становништва допринеће развоју туризма и угоститељства и побољшању квалитета живота као и међусобном зближавању људи из разних делова земље и иностранства.

Комунистичка партија сматра да све гране привреде треба равномерно развијати али да горе наведене имају највећи потенцијал развоја па им сходно томе треба обезбедити услове за несметан развој. При том не треба заборавити да су циљеви привреде везани за потребе и развој широких друштвених слојева, а не компанија и приватног капитала.

Поштовање тековина Народно-ослободилачке борбе

У последње две деценије присутна је појава мењана историјских факата везаних за период другог светског рата. Активним деловањем националистичких историчара, аналитичара и осталих радника културе који су се ангажовали на оспоравању партизанског покрета као носиоца борбе против окупатора, искривљена је реална слика о актерима рата што је директно довело до заоштравања односа између народа у бившој Југославији. Такође то је довело и до непознавања историје код младих генерација што је негативно утицало на њихов развој. Оваква политика фалсификовања историје нарочито је приметна у данашњем систему образовања, мењању назива улица, државних и друштвених установа и осталих јавних објеката са циљем негирања активне улоге Комунистичке партије у одбрани народа у другом светском рату и њеном напору у изградњи земље и друштва.

Комунистичка партија ће свим средствима јавног информисања, манифестацијама, трибинама и осталим организованим видовима утицаја на јавно мњење мењати садашњу свест о народно-ослободилачкој борби а нарочито код млађе популације. Комунистичка партија ће захтевати објективно изношење чињеница у систему образовања. Залагаће се за враћање назива улица људи који су полагањем својих живота омогућили слободу и независност наше земље и нашег друштва.

Интернационализација комунистичког покрета

У условима укрупњавања капитала, његовог интернационалног карактера и појаве глобализације неопходно је приближавање свих комунистичких партија у свету и њихово заједничко наступање на међународној сцени. Заједничком анализом светских проблема, разменом информација и стварањем заједничке

стратегије развоја комунистичког покрета у свету обезбедиће се бржи и лакши тријумф комунистичке идеје као основног покретача друштвеног развоја и основног елемента за стварање бољег, хуманијег друштва.

Овај Програм ступа на снагу и примењује се од дана његовог доношења.

У Београду, 28.11.2011.

Председник Комунистичке партије

Јосип Броз

Овај Програм усвојен је на Првом Конгресу Комунистичке Партије, одржаном дана 16.01.2010.године у Београду.